

Art. 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej nie wyłączając województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister i Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Ę. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Stanisławicz*

599.

Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 14 października 1926 r.

w sprawie wywłaszczenia gruntu na rzecz rozszerzenia cmentarza grzebalnego w Świętomarży, powiatu łżeckiego.

Na mocy art. 1 i 2 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o wywłaszczeniu przymusowym na użytek dróg żelaznych i innych dróg komunikacyjnych lądowych i wodnych oraz wszelkich urządzeń użyteczności publicznej (Dz. P. P. P. № 14, poz. 162) oraz punktu h) art. 3 i art. 4 rozporządzenia Rady Administracyjnej z dnia 18 czerwca 1852 r. (Dz. Pr. t. XLV str. 302) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 8 października 1926 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Działka ziemi o powierzchni 8,320 m², będąca własnością Aleksandra Kasperkiewicza lub osób, które ją od niego do dnia opisu nabeą, położona w Świętomarży, gminy Tarczek, powiatu łżeckiego, ulega przymusowemu wywłaszczeniu na rzecz rozszerzenia rzymsko-katolickiego cmentarza grzebalnego w Świętomarży.

§ 2. Zarządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *K. Bartel*

600.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych.

z dnia 7 października 1926 r.

o uzupełnieniu niektórych postanowień rozporządzenia z dnia 13 czerwca 1925 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych wojska polskiego.

Na zasadzie art. 109 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych wojska polskiego (Dz. U. R. P. № 72 poz. 698), zarządza się co następuje:

§ 1. Po § 72 rozporządzenia z dnia 13 czerwca 1925 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych wojska polskiego (Dz. U. R. P. № 77 poz. 539) wprowadza się nowy paragraf o następującym brzmieniu:

„§ 72a. Czas przebyty w niewoli wlicza się szeregowym niezawodowym do czasokresu obowiązkowej służby wojskowej, jeżeli postępowanie rehabilitacyjne wykaże, że dostanie się do niewoli nastąpiło z przyczyn usprawiedliwionych.

Po powrocie z niewoli szeregowy powinien zameldować się natychmiast u dowódcy formacji macierzystej, który wdraża postępowanie rehabilitacyjne i spisuje protokół rehabilitacyjny.

Protokół ten przesyła komisji rehabilitacyjnej.

Komisja rehabilitacyjna składa się z wyznaczonych przez dowódcę formacji: jednego oficera sztabowego, jako przewodniczącego, dwóch oficerów młodszych i dwóch podoficerów.

Komisja rehabilitacyjna stwierdza swą decyzję na protokole i zwraca go dowódcy formacji.

Stwierdzenie komisji, że dostanie się do niewoli było usprawiedliwione, należy uważać za rehabilitację, co powinno być odnotowane w dokumentach ewidencyjnych szeregowego.

Jeżeli komisja rehabilitacyjna stwierdzi, że okoliczności dostania się do niewoli wzbudzają wątpliwość, czy dostanie się do niewoli było usprawiedliwione, sprawę należy przekazać sądowi wojskowemu”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

601.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 4 października 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o zmianach i uzupełnieniach taryfy towarowej polskich kolei normalnotorowych.

Na mocy art. 4, punkt 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaz-